

Демченко С.О.
аспірант кафедри політичної аналітики і прогнозування
Національної академії державного управління при Президентові України

ІНОМОВЛЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕРЖАВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Виклики сьогодення концентрують увагу на комунікативній складовій державної політики України як на пріоритетній галузі на ряду з обороною та економікою. Розвиток інформаційного суспільства задає відповідний швидкий темп комунікацій як в межах власної держави, так і в міжнародному інформаційному просторі.

Події в Україні стають резонансними далеко за її межами, інформаційний привід перетворюється з набору фактів в частину механізму політичних маніпуляцій, та технологій на політичній карті світу. Окрім економічного, політичного та воєнного тиску експерти визначають місце інформаційного тиску.

Стратегічним орієнтиром державної інформаційної політики є постійний моніторинг, контроль та насичення міжнародного інформаційного простору відповідним контентом про українські реалії буття. Експерти медіа-сфери наголошують на необхідності альтернативної політики заборон і несистемної контрпропаганди, одною з складових якої стає комунікація зі зовнішнім світом [1, с. 13].

Посол США в Україні Джефрі Пайєтт на зустрічі з українською громадою звернув увагу на особливості комунікативної політики: «велика помилка для української влади, для українських людей, створити фабрику тролів як Санкт-Петербург, фабрикуючи контрпропаганду в соціальних медіа. Це величезна помилка створити «Міністерство правди», яке намагається створити альтернативні історії. Це не шлях до перемоги на цьому інформаційному полі бою» [2]. Ці важливі акценти мають відтворюватись в професійній журналістиці, з особливою роллю держави, приватного сектору та громадськості в процесі постійної взаємодії.

Роль іномовлення в складному процесі комунікативної політики відображена в програмі Національної ради реформ «Просування інтересів України у світі». За оцінками моніторингу дана реформа реалізується та сприймається громадянами України позитивно на 49,9%, тобто інша більша частина населення оцінює реформу незадовільно [3].

Варто зазначити, що українська мультимедійна платформа інфомовлення запущена тільки декілька місяців назад, а саме 1 жовтня 2015 року, тобто результати роботи фактично аналізувати нема сенсу. Тобто, на даний момент можемо говорити тільки про визначення місії та завдань даного продукту. Президент України Петро Порошенко наголошує на такому варіанті головної мети телеканалу: - «Нести світу правду про події в Україні та довкола». Однак, цілі та завдання, що стоять перед телеканалом «Ukraine Tomorrow» повністю збігаються з цілями приватного англomовного каналу «Ukraine Today» групи «1+1 медіа», що викликало низку суперечок в медійній сфері.

На думку автора, створення державою «Ukraine Tomorrow» має свої недоліки: фінансування, нечітке визначення аудиторії та інші, проте логіка в такому кроці української влади в загальних рамках комунікативної політики є цілком зрозумілою. Експерти наголошують на помилках української влади в медійній сфері і це вірний шлях до діалогу, проте не роблять помилок ті, хто не бачить шляху і не йде ним.

Література

1. Український медіаландшафт - 2015: аналітичний звіт / За ред. В. Іванова. - К.: ФКА, АУП, 2015, с. 13.
2. Remarks by Ambassador Pyatt at the «Countering Information War in Ukraine» Conference. January 29, 2016 .
3. Національна рада реформ. Моніторинг прогресу реформ за 9 місяців 2015 року. - Київ, 2015 - С. 60 - 63. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://reforms.in.ua/sites/default/files/upload/nationalreform_broshura4.pdf